

RZECZPOSPOLITA POLSKA
Rzecznik Praw Obywatelskich

Janusz KOCHANOWSKI

RPO- 595749 - I/08/JS/AB

00-090 Warszawa Tel. centr. 0-22 551 77 00
Al. Solidarności 77 Fax 0-22 827 64 53

Warszawa, 08/08/2008r.

Pan

Mirosław Drzewiecki

Minister Sportu i Turystyki

ul. Senatorska 14

00-921 WARSZAWA

Wielce Szanowny Panie Ministrze

Z uwagi na rozpoczynające się Igrzyska Olimpijskie w Pekinie szczególnego znaczenia nabiera problem negatywnych następstw zjawiska dopingu. Mimo międzynarodowych działań antidopingowych liczne, często tragiczne przypadki stosowania różnych form dopingu podczas imprez i rozgrywek sportowych, uzasadniają obawy co do zdrowej, uczciwej i sprawiedliwej rywalizacji sportowców w Chinach. Olimpiada jest świętem zarówno dla sportowców, jak i dla kibiców sportowych, którzy korzystając z konstytucyjnie chronionego prawa dostępu do dóbr kultury powinni mieć możliwość podziwiania uczciwej i sprawiedliwej rywalizacji sportowej. Stosowanie dopingu narusza bowiem nie tylko zasady etyczne, zasady olimpizmu i reguły fair play, stanowiąc szczególne zagrożenie dla dzieci i młodzieży, ale także niesie za sobą poważne negatywne konsekwencje dla zdrowia sportowców.

Jako Rzecznik Praw Obywatelskich z uznaniem obserwuję dotychczasowe działania podejmowane na forum międzynarodowym przez polskie organy władzy publicznej oraz organizacje sportowe - które są współodpowiedzialne za zapobieganie i walkę z dopingiem - zmierzające do zapewnienia właściwej, opartej na zasadach fair play, rywalizacji sportowej. Przykładem tego jest udział przedstawicieli Polski w wypracowaniu międzynarodowych rozwiązań prawnych służących zwalczaniu dopingu, jak również

ratyfikowanie przez Polskę m.in. Konwencji Antydopingowej Rady Europy z 16 grudnia 1989 r., Światowego Kodeksu Antydopingowego przyjętego dnia 5 marca 2003 r. przez Światową Agencję Antydopingową (WADA) oraz Międzynarodowej Konwencji o Zwalczeniu Dopingu w Sporcie przyjętej dnia 19 października 2005 r. podczas 33 sesji Zgromadzenia Ogólnego UNESCO. Na uwagę zasługuje także, przyjęty podczas ostatniego kongresu WADA, nowy kodeks antydopingowy, który po ratyfikacji ma wejść w życie w 2009 roku.

Wymienione wyżej akty prawne stanowią źródło prawnych, finansowych, technicznych i edukacyjnych środków używanych w walce z dopingiem oraz są podstawą krajowych strategii antydopingowych oraz współpracy międzyrządowej. Na gruncie polskim stosowanie dopingu w sporcie kontrolowane jest zarówno przez w/w akty prawa międzynarodowego, jak i przepisy krajowe, z których zasadniczą rolę należy przypisać ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. *o sporcie kwalifikowanym* (Dz. U. Nr 155, poz. 1298 ze zm.).

Pomimo pozytywnej oceny dotychczas podejmowanych działań, nie ulega wątpliwości, że przed sportem stoją w tym zakresie poważne zagrożenia i wyzwania. Nie jest tajemnicą, że w działalność sportową zaangażowane są od lat środowiska zainteresowane obchodzeniem przepisów antydopingowych. Ze sprawozdań działającej w Polsce Komisji ds. zwalczania dopingu w sporcie wynika, że w latach 2003 - 2006 liczba wykrytych przypadków stosowania niedozwolonego dopingu, wyniosła odpowiednio 37, 48, 23 i 20, co stanowiło 1,94 %, 2,52%, 1,58 % i 1,09% ogólnej liczby wykonanych testów.

Tymczasem Międzynarodowy Komitet Olimpijski (MKOI) informuje, że podczas zbliżających się Igrzysk w Pekinie przepisy antydopingowe ulegną szczególnemu obostrzeniu. Planowana jest m.in. większa liczba testów oraz częstsze badanie sportowców. Ponadto samo posiadanie niedozwolonych substancji będzie traktowane jako naruszenie obowiązujących przepisów antydopingowych. Z drugiej strony pojawiają się opinie, że „Pekin będzie pierwszym poważnym poligonem doświadczalnym dopingu genetycznego”.

Jak Rzecznik Praw Obywatelskich żywię przekonanie, że wymienione wyżej okoliczności powinny skłaniać do podjęcia szerokiej debaty społecznej nad poprawą efektywności działań antydopingowych w Polsce we wszystkich związanych z tym sferach:

prawnej, ekonomicznej, organizacyjno-technicznej, naukowej i edukacyjnej. Szczególnym zainteresowaniem należy objąć dzieci i młodzież jako osoby szczególnie podatne na zagrożenia związane z używaniem niedozwolonych środków dopingowych. Uzasadnia to dodatkowo łatwość w uzyskaniu informacji na temat stosowania środków anabolicznych i innych form dopingu w sieci internetowej.

W związku z powyższym, działając w oparciu o art. 13 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 15 lipca 1987 r. o *Rzeczniku Praw Obywatelskich* (Dz. U. z 2001 r. Nr 14, poz. 147 ze zm.), zwracam się do Pana Ministra z uprzejmą prośbą o przedstawienie aktualnej oceny efektywności strategii antidopingowej w Polsce, w tym w szczególności skuteczności przeciwdziałania zagrożeniu dla zdrowia dzieci i młodzieży, oraz poinformowanie mnie jakie działania planowane są w tym zakresie w przyszłości.

Łączę wyrazy szacunku

/-/ Janusz Kochanowski